

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby Komise je neprovedení Řeckou republikou rozhodnutí Komise o protiprávní státní podpoře poskytnuté společnosti Aluminium SA, kterou musí navrátit Public Power Corporation (PPC).

Komise uvádí, že Řecko mělo povinnost zajistit provedení rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení. Rozhodnutí bylo oznámeno dne 14. července 2011 a Komise nikterak lhůtu pro provedení rozhodnutí neprodloužila. V důsledku toho lhůta pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím z formálního hlediska uplynula dne 14. listopadu 2011.

Komise připomíná, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je jediným oprávněným důvodem, který může členský stát namítat vůči žalobě pro nesplnění povinnosti podané Komisí na základě čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, absolutní nemožnost správně provést rozhodnutí.

V předmětné věci však řecké orgány nikdy neuplatnily argument, že by provedení bylo absolutně nemožné. Uvedené orgány naopak již od počátku projevily svou vůli provést rozhodnutí co nejdříve. Komise však zdůrazňuje, že ke dni podání této žaloby uvedené orgány nepřijaly žádné opatření, které by představovalo i pouze částečné provedení rozhodnutí.

Mimoto Komise uvádí, že rozsudkem Monomeles Protodikeio Athinon (samosoudce soudu prvního stupně v Aténách) byl příkaz k zaplacení částky podpory, kterou PPC získala od společnosti Aluminium SA, pozastaven. Podle Komise dotčený vnitrostátní soud při pozastavení provedení platebního příkazu nezohlednil podmínky stanovené ustálenou judikaturou Soudního dvora pro pozastavení provádění vnitrostátního opatření přijatého na základě unijního práva⁽²⁾.

Komise má za to, že Řecko nepřijalo opatření nezbytná k provedení rozhodnutí ani v souladu s řešením, které bylo ujednáno mezi službami Komise a příslušnými řeckými orgány, ani jakýmkoliv jiným vhodným způsobem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 27.6.2012, s. 83 až 89.

⁽²⁾ Věci C-143/88 a C-92/89 ze dne 21. února 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen A.G. a další a C-465/93 ze dne 9. listopadu 1995, Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH a další.

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. února 2014 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. prosince 2013 ve věci T-117/12, ANKO v. Komise

(Věc C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a B. Conte)

Další účastnice řízení: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu;

— uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise uzavřela s dvěma rozdílnými sdruženími, mezi něž patří odpůrkyně ANKO, dohody o dotacích na financování projektů „Oasis“ a „Perform“ v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace.

V rámci této smlouvy Komise tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil všeobecné smluvní podmínky, a zejména čl. II 5 odst. 3 písm. d) (a případně čl. II 14 odst. 1 druhý pododstavec).

Nesprávný výklad všeobecných smluvních podmínek se soustřeďuje do následujících důvodů kasačního opravného prostředku:

1. Nesprávné posouzení vážné a systematické povahy nesrovnalostí jako důvodu přerušení.
2. Nesprávné posouzení možnosti/rizika opakování nesrovnalostí.
3. Nesprávné závěry z opravy *ad hoc*.
4. Nesprávný výklad možnosti použít průměrné náklady a nesprávné uplatnění této možnosti na fiktivní náklady – zkreslení důkazů.
5. Záměna mezi podmínkami přerušení (podezření) a podmínkami způsobilosti (jistota).

Žaloba podaná dne 18. února 2014 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-87/14)

(2014/C 102/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Enegren, M. van Beek, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- rozhodnout, že Irsko tím, že neuplatnilo ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES⁽¹⁾ ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby na organizaci pracovní doby lékařů-juniorů (nemocničních lékařů neposkytujících konzultace), nesplnilo své povinnosti podle článků 3, 5, 6, čl. 17 odst. 2 a čl. 17 odst. 5 této směrnice,
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 3

Irsko ve vztahu k lékařům-juniorům nezajistilo, aby jim byl během 24 hodin poskytován minimální denní odpočinek.

Článek 5

Irsko nezajistilo, aby byl lékařům-juniorům poskytován minimální nepřetržitý odpočinek pro každé období sedmi dnů.

Článek 6

Irsko nezajistilo, aby průměrná délka pracovní doby pro každé období sedmi dnů nepřekračovala 48 hodin.

Článek 17 odst. 2

Irsko nezajistilo, aby byly lékařům-juniorům poskytovány rovnocenné náhradní doby odpočinku v případě, že musí pracovat bez dob odpočinku uvedených v článcích 3 a 5.